

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Postvlatione Prælatorum. Titvlvs II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

eorundem fratrum consilio inhibemus, ne quisquam contra definita, ordinata seu facta per ipsam verbo vel scripto scienter approbet aliquid, vel defendat. Si quis verò contra præsumperit, tanquam contumax, & re-

bellis Roman. Eccles. ab omnibus habeatur. Nulli ergo, &c. Data Avinion. IV. Idus Novembris Pontificatus nostri Anno nono.

Constitutum viginti Joanni vigesimo secundi finit.

EXTRAVAGANTES COMMUNES, A' DIVERSIS ROMA- NIS PONTIFICIBUS POST SEXTUM EDITÆ, CUM SUIS (UT VO- CANT) SUMMULIS.

DE CONSUECUDINE.

TITULUS I.

CAP. VNIC.

*Consuetudo impediens ne legati sedis Apostolica recipiantur, non valet: & illa non obstante legati ipsi sunt ab omnibus recipiendi, & eos impediens ipso facto excommunicationem incurrunt, & eorum terra ecclesiastico sub-
jiciuntur interdicto.*

Ioannes XXII.

Per gentes & regna Romanus Pontifex à Domino constitutus, cum personaliter singulas regiones circuire non possit, nec circa gregem sibi creditam curam pastoralis sollicitudinis exercere: necesse habet interdum ex debito im-

posita servitutis suos ad diversas mundi partes (prout necessitates emergerint) destinare legatos, qui vices ipsius supplendo, errata coerigant, aspera in plana convertant, & commissis sibi populis salutis incrementa ministrent. Veruntamen aliqui huiusmodi officium & potestatem ipsius Roman. Pontificis, quam non ab homine, sed à Deo recepit, sub suo arbitrio redigere molientes, legatos ipsos nisi ab eis petiti fuerint, vel de beneplacito eorum transmissi, sibi terras subiectas (dicentes hoc eis de consuetudine competere) ingredi non permittunt. Nos huiusmodi consuetudinem, non tam irrationabilem, quam nonnunquam animarum salutem contrariam, detrahentemque Apostolicæ potestati, auctoritate Apost. penitus reprobantes, legatos ipsos ab omnibus, cuiuscunque præminentie, conditionis, aut status fuerint, debere admitti decernimus: nec eos prætextu cuiusvis consuetudinis impediri posse à quoquam Christiano nomine gloriantem, quominus regna, provincias & terras quaslibet, ad quæ ipsos destinari contigerint, ingrediantur libere, ac commissæ sibi legationis officium exerceant in eisdem. Qui verò de cetero super prædictis dictos legatos, aut etiam nuncios, quos ad quasunque partes pro causis quibuslibet sedes ipsa transmiserit, præsumperint impedire, ipso facto sententiam excommunicationis incurrant. Regna, terra & loca quaslibet subiecta eisdem tandem sint eo ipso ecclesiastico suppo-

sita interdicto, quamdiu in huiusmodi commacis dis-
xerint persistendum. Non obstantibus quibuslibet indulgentiis, aut privilegiis imperatoribus ac Regibus, seu quibuscunque aliis sub quibuscunque modis, tenoribus & formis à sede ipsa concessis, quæ contra præmissa nullius volumus suffragari.

DE POSTVLATIONE PRÆLA- TORUM.

TITVLVS II.

CAP. VNIC.

Minor: XXVII. anni seculari, & mendicantes religiosi, ad certas ecclesias prohibentur postulare: & puniuntur tam postulantibus, quam postulati.

Ioannes XXII.

Dispensis & periculis variis, quæ ex subscriptis postulationibus possent ecclesiis evenire, & vacationum diuturnitatibus, quæ consueverunt nonnunquam ex postulationibus irrationabilibus provenire, ac dispensis, quæ inde frequenter ecclesie incurrunt, ad futuram rei memoriam oblitescere cupientes: illum, qui vigesimum septimum non attingerit annum, ad cathedralium, necnon professorem cuiusvis mendicantium ordinis ad inferiores cathedralibus ecclesiis, ad monasteria extra suos ordines postulari edito perpetuo prohibemus. Quod si secus postulatum fuerit & attentatum, irritum ac nullius penitus sit momenti. Et qui scienter processerint ad eandem, ea vice postulandi

rac eligendi potestate privatos, ac beneficiis, quæ in ipsa obtinebunt ecclesia, ad quam postulationem huiusmodi fecerint, per triennium noverint se suspensos. Postulatos vero, qui postulationis de se factæ negotium fuerint per se vel per alium in Romana curia profecti, illud ibi proponi in publico vel privato consistorio facientes, etiam se duntaxat dispositioni sedis Apost. committendo, si se annum XXVII. non attigisse sciverint (ut præfertur) usque ad XXXV. annum. Cæteros vero seculares & religiosos extra suorum administrationes esse decernimus, ac prorsus inhabiles ad quasvis dignitates ecclesiasticas, & beneficia quolibet obtinenda.

DE ELECTIONE.

TITVLVS III.

CAP. I.

Multū probat argumentis, promotos in curia non debere ad propriam redire sine literis sua promotionis. Qui si fecerint, pro prælati: in sunt habendi, penamque incurrunt hic expressus. Et de ista extravaganti facit mentionem Panor. in cap. qualiter. de elect. dicens, quod nullus antequam habeat literas Apostolicas super sua promotione, debet administrare, nec debet recipi ab ecclesia tanquam prælati: aliis recipientes & recepti incurrunt penam, de qua hic.

Bonifacius VIII.

In iuncta nobis debitum servitutis exposcit, ut qui ad reformandos in clero mores & actus (prout nobis ex alto permittitur) solertius intendimus, ibi præcipue reformationis accomodate remedium apponamus, ubi majus respicimus periculum imminere. Sanè quàm periculofolum existat, quòd aliquis in officio, dignitate vel gradu fore se afferat, & pro tali etiam habeatur, nisi prius ipse, quod asserit, legitimis ostenderit documentis, tam ex civilibus, quàm ex canonicis institutis colligitur evidenter. Asserenti namque cum mandatis principis se venisse, creditur non esse, nisi hoc scriptis probaverit. Nec similiter creditur se asserenti legatum. Nunquam enim Apost. sedis moris fuit, absque signatis apicibus undecunque legationem suscipere. Sed nec dicenti se de legato sedis ejusdem, creditur vel intenditur, nisi de mandato Apostolico fide doceat oculata. Similiter clerici ad alienam diocesim sine suorum ordinariorum literis venientes, nec in suis recipiantur ordinibus, nec ad superiores ascendant. Clerici quoque & monachi qui de suis civitatibus ad alienam urbem proficiscuntur (nisi muniti veniant suorum literis prælatorum) non sunt electi vel monachi reputandi. Si quis præterea in clericum electum se dicat, si sacerdotem se nominet, hoc scrutandum est: quia non sine periculo est in talibus communicatio indiscussa. Quòd autem in illis, qui se Episcopos, vel superiores prælatos, aut etiam Abbates, Priores, seu alios monasteriorum rectores, quocunque nomine censeantur, appellant, sit discussio celebris & diligens facienda, luculenter apparet: si scandala & pericula gravia (quæ ipsorum patere possent communicatio indiscussa) diligentius attendantur. Hinc nos evidens evocat ratio, ut cum præmissis aliis casibus, qui minoris existunt periculi, sit ex constitutionibus editis jam provisum, hunc ultimum, qui pericula graviora minatur, nequaquam sine provisionis opportuno valitura constitutione sancimus, ut Episcopi & alii prælati superiores, necnon Abbates, Priores & cæteri monasteriorum regimina exercentes, quocunque nomine censeantur, qui apud dictam sedem promoventur, aut confirmationis, consecrationis, vel benedictionis munus recipiunt, ad commissas eis ecclesias & monasteria absque dictæ sedis literis huiusmodi, eorum promotionem, confirmationem, con-

secrationem, seu benedictionem continentibus, autem vel bonorum ecclesiasticorum administrationem accipere non præsumant: nullique eos absque dictarum literarum ostensione recipiant, aut eis parent vel intendant. Quòd si forsan contra præsumptum fuerit, quòd per Episcopos, Prælatos, Abbates, Priores, & alios monasteriorum regimina exercentes prædictos medio tempore actum fuerit, irritum habeatur: nec quicquam inter eosdem Episcopi vel Prælati, Abbates, Priores, vel regimina exercentes, de ecclesiis vel monasteriorum promotionibus percipiant eorundem. Capitula vero & cetera ecclesiarum & monasteriorum ipsorum, & alii quocunque, ipsos absque huiusmodi dictæ sedis literis receptos, vel obediens eisdem, tandem sint à beneficiis suorum perceptione suspensi, donec super hoc equitatis gratiam meruerint obtinere. Similiter quocunque Episcopi, Prælati, Abbates, Priores, & alii monasteriorum regimina exercentes prædicti, sobrio fidelitatis & obedientie iuramento non præstito. Illi etiam Pontifici, qui apud prædictam sedem pallium contingeret recipere, absque literis traditionis ipsius pallii, nequaquam eorundem discedant: discedentes vero (quocunque huiusmodi iuramentum præstiterint, & literas obtinuerint, nulli à ipsarum ecclesiarum & monasteriorum promotionibus percipiant: & quicquid interim per eos (ut de aliis prædictatur) actum fuerit, viribus non subsistat.

CAP. II.

Si religiosus electus non petierit ipse vel ipse aliam locum consentientem, intra tempus moderandum pro presbitero vel alio superiori, est eo ipso privatus iure suo ex electione quæ ipse petiit electores alium eligere. h. d. addit. ad e. quoniam si dicitur.

Benedictus XI.

Si religiosus, qui absque sui superioris licentia electus, nisi de se factis consentire non potest, illam potestatem sibi præsentatam, vel eius electores, intra tempus ejusdem superioris presentia vel absentia monasterium nequaquam obtineat, dat generale concilium legatione electoribus extunc electionem aliam potestatem liberam facultatem. Verum quia frequentis electum est, an etiam sit eo ipso iure (si quod in concilio ex huiusmodi electione) privatus. firmum est quod hoc ipso fore privatum.

CAP. III.

Quatuor Patriarchalibus ecclesiis vacantibus, si non possent proximi Romano Pontifice successores, qui illas sedes fuerint, irritum decernitur.

Idem.

Sancta Romana ecclesia, quæ disponere Dominum super omnes alias ordinarias potestates obtinet, præcipuum ad Deo, utpote mater universorum Christi fidelium, & magistra, quatuor patriarchales sedes instituit, inter quas post ipsam Romanam ecclesiam, Constantinopolitanam primum, Alexandrianam secundam, Antiochanam tertiam, & Hierosolymitanam quartam locum voluit obtinere, ipsasque multis prerogatis & honoribus ac privilegiis decoravit: de quarum provisionibus cum eas vacare contingit, tanto est accuratius attendendum, & attentius providendum, quanto magis iminent altitudine dignitatis, & periculose errorum provisionibus earundem. Super hoc igitur cum tanta nostris habita deliberatione matura, inter alia, quæ præ considerationi occurrit, quòd omnes (proh dolor) prædictarum sedium patriarchalium civitates, aut sunt deturbate, aut occupate ab infidelibus, vel à schismaticis deturbentur, ipsarum capitulis seu conventibus & canonibus dispersis undique extra civitates ipsas, per alias regiones seu loca à civitatibus ipsis remota.

a Vide notata per Doll. me. antequam, extra de provi.